

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 3. Quo modo nos, imitatione Dei, poßimus gloriam expetere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

36 Cap. IV. Gloria Deo debita,

quam si eum ut laudabilem cognoscimus,
accendimur ad eum amandum, eiique ser-
viendum, quibus rebus finem nostrum æter-
namque beatitudinem voluit nos adipisci.

§. III.

Quo modo nos, imitatione Dei, possimus gloria-
am expetere?

3. Hinc aliud corollarium sequitur, tunc
scilicet in nobis quoque non fore pecca-
tum appetitum gloriæ, si in eo appetitu-

Epheſ. 5.1. velimus Deo assimilari, juxta illud: *Eſtote i-*
mitatores Dei, ſicut filii charifimi. Assimila-
mur autem Deo, non quando id nobis arro-
gamus, quod eſt proprium Dei, excellenti-
am scilicet illius appetentes, aut eius te-

Iſa. 42. 8. *Gloriare meam alteri non dabo; ſed ſi quem-*

admodum ille gloriam ab hominibus qua-
rit, non propter ſe quaſi ea indigeat, ſed pro-
pter homines; ita & nos vicissim gloriam
quæramus, non propter noſtram, ſed prop-
ter Dei gloriam, aut proximum, eiusq; utili-

Matth. 5. 16. ibid. *tatem. Hinc eſt illud: Videant opera veſtra*
bona, & glorificant Patrem veſtrum, qui in-
calis eſt. Itemq;, Luceat lux veſtra coram ho-

2. Cor. 2. 10. *minibus. Quapropter non peccat, ſi quis*
bonum ſuum cognoscat, & approbet, cùm

Apo-

Apostolus dicat: *Nos autem non spiritum hu-
ius mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est:
ut sciamus quia à Deo donata sunt nobis.* Ita-
que non repugnat humilitati, quod quis Dei
dona in se agnoscat, inde enim se gratum
illi exhibit. Vnde & Mater Dei, quae se an-
cillam Domini vocarat, sine villa sui iactan-
tia dixit: *Fecit mihi magna, qui potens est; si-* **Luc. 1. 49.**
*mul tam profundæ humilitatis, quam altæ
dignitatis mater: meritò æquiparanda præ-
grandibus obeliscis, quibus tantum fermè
substernitur intra terram, quantū extat, ut
immoti consistant: siquidem & illa fabricæ
magnæ celsitudinis magnum quoque & fir-
mum posuit fundamentum humilitatis. Ta-
libus non obest, dona Dei in se magnificere;
cum seipso faciant parui. Neque peccat,
qui vult bona opera sua ab alijs sciri & ap-
probari, ut illi inde Deum laudent, dicant-
que: *Et sanctum nomen eius;* & accendantur
ad gratitudinis, alteriusue virtutis imitatio-
nem. Hoc est enim lucere lucem nostram
coram hominibus. Non est ergo vitium ap-
petere gloriam, sed appetere gloriam ina-
nem. Reprehendit enim Psalmista omnes,
qui vanum aliquid appetunt, dicens: *Vt quid Psal. 4. p.
diligitis vanitatem, & quaritis mendacium?**

D §

Qua-

58 Cap. V. Quando vana gloria,

Quale mendacium erat eorum, qui contra diuinam reuerentiam passi sunt se Deos appellari, quos Ezechiel ita alloquitur: *Elevatum est cor tuum, & dixisti, Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris: cùm sis homo, & non Deus, & dedixisti cor tuum, quasi cor Dei.* Nempe ab illo hanc superbiam magistro homines didicerunt, qui, cùm ipse cupiens ascendere, & similis esse altissimo, deicetus sit in Acheruntem, alios quoque postea voluit eadē illecebrā inescare, quando dix. *Ita: Eritis sicut Dij.* Promissio digna authore suo, & tam fidelis, quàm Locrense pactum.

C A P V T V.

Quando vana gloria ab hominibus appetatur? & num licet desiderare Episcopatum?

§. I.

Tres vana gloria classes.

Hinc 4. Corollarium est contra vanae gloriæ sitatores; qui triplici classe continentur. Primo enim vana gloria est, si quis honorem appetat, de re nihili, quæ per mendacium fingitur, ut quidam milites gloriosi, qui à se hostes multos occi-